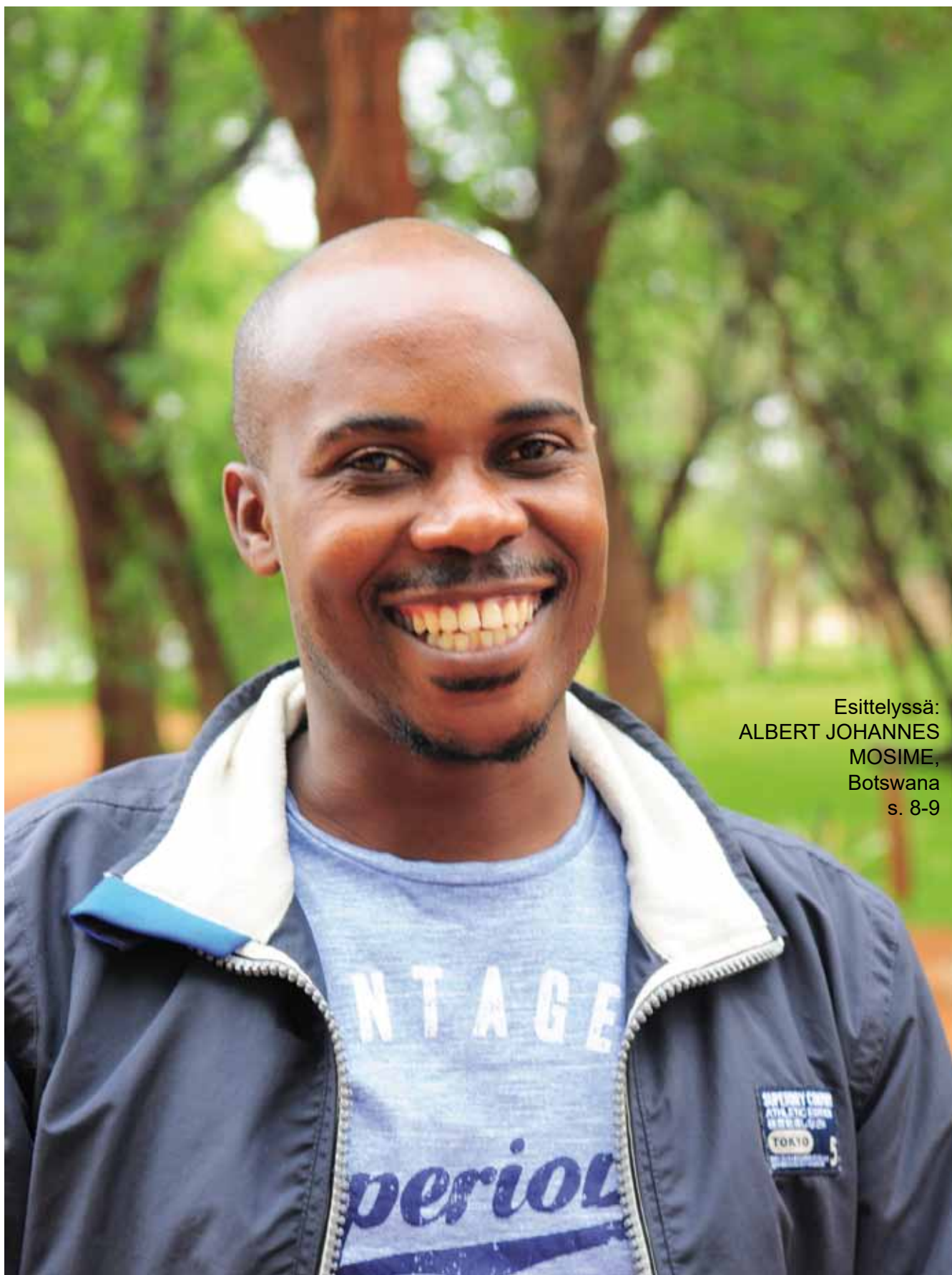

MAAN ÄÄRIIN

Opettajien Lähetyksiitto ry:n jäsenlehti

Esittelyssä:
ALBERT JOHANNES
MOSIME,
Botswana
s. 8-9

Lähetysjuhlat Kuopiossa

<https://felm.suomenlahetysseura.fi/osallistu/lahetysjuhlat>

Tule mukaan Opettajien Lähetysliiton tilaisuuteen Kuopion Lähetysjuhlilla!
Paikka: Kuopion klassillinen lyseo
Aika: Lauantai 26.5.2018 klo 15
- Nimikkolähetit Eeva-Liisa ja Rauno

Rantasuomela kertovat työstään Angolassa

- Safarikuoro esiintyy
 - Mukavaa seuraa ja lämpöistä tunnelmaa
 - Kahvitarjoilu
- Tervetuloa!

Safarikuoro

Syntymäpäiväonnitteluja:

Vuokko Heikinheimo 90 vuotta.

Opettajien Lähetysliiton puheenjohtaja Tuija-Riitta Heiskanen yhdessä Vuokko Heikinheimon kanssa.

Kuolleita: Inkeri Siren (26.10.1925-10.4.2018)

Pitkäaikainen OLL:n jäsen, tamperelainen opettaja Inkeri Siren on kuollut. Inkeri Siren toimitti mm. Maan ääriin -lehteä ja kirjoitti Opettajien Lähetysliiton historiikin "Vähässä uskolliset".

Inkeri Siren muistelee kirjassaan Ajan maisemassa: 1971 minulle soit- ti lehtori Ritva Halmesmaa, ja kysyi, voisinko tulla hänen avukseen toi- mittamaan Opettajain Lähetysliiton jäsenlehteä nimeltään Maan ääriin. Suostuin, vaikka mielessäni epäroin- kin jonkin verran. Jonkin ajan kulut- tua lehden toimittaminen jäi yksin minun vastuulleni. Pidin siitä työstä. Lehti oli pieni, 8-sivuinen, ilmestyi neljä kertaa vuodessa ja aineistoa oli yllin kyllin. ...

Lehden toimittajana olin taval- laan näköalapaikalla. Ryhmäkirjeet tai henkilökohtaiset kirjeet kertoivat lähettien työstä. Jotkut Afrikan maat

tulivat tutuiksi tällä tavoin, samoin monet uudet ihmiset. 1970-luvulla oli vielä elossa opettajia, jotka olivat ol- leet OLL:n jäseninä lähes perustamis- vuodesta lähtien tai jotka olivat olleet läheisiä ystäviä nyt jo ajasta poistu- neiden OLL:n ensimmäisten vuosi- en jäsenten tai jopa lähettien kanssa. Tunsin heitä ja kuulin heidän kertovan muistojaan. Tuli siis näköalaa myös ajassa taaksepäin. Tämä kaikki innos- ti minua keräämään ja järjestelemään tiedot ja kirjoittamaan OLL:n histo- riikin. Se valmistui vuonna 1988 ni- mellä Vähässä uskolliset. Opettajain Lähetysliitto kustansi sen.

Kevät on tullut ja kohta on kesä. Meillä suomalaisilla on etuoikeus nauttia neljästä vuodenaikasta. Vuodenaikojen tuoma rikkaus luonnossa ja meidän ihmisten mahdollisuudet nauttia luonnon ihmeistä, on suuri aarteemme.

Opettajien Lähetysliitto piti vuosikokouksen Jalasjärvellä. Messussa olimme kauniissa Jalasjärven kirkossa. Lähetyslounaalla saimme nauttia lasten ja nuorten esittämästä musiikista ja tavata tuttuja.

Vuosikokouksessa saimme myös suostumuksen sääntöjemme uudistamiseen. Ensi vuoden vuosikokous sitten päättää niistä. Voitte katsoa kotisivuiltamme säännöt.

Kiitän liiton luottamuksesta toimia edelleen puheenjohtajana. Opettajien Lähetysliiton tehtävä on pitää yllä kiinnostusta lähetystyöhön. ”Opettajien Lähetysliiton tarkoituksena on tukea lähetystyöhön lähteviä opettajia ja kasvatusalan asiantuntijoita. Tuemme erilaisia kasvatusalan hankkeita ulkomailla ja teemme lähetys- ja globaali-kasvatustyötä kotimaassa.

Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja

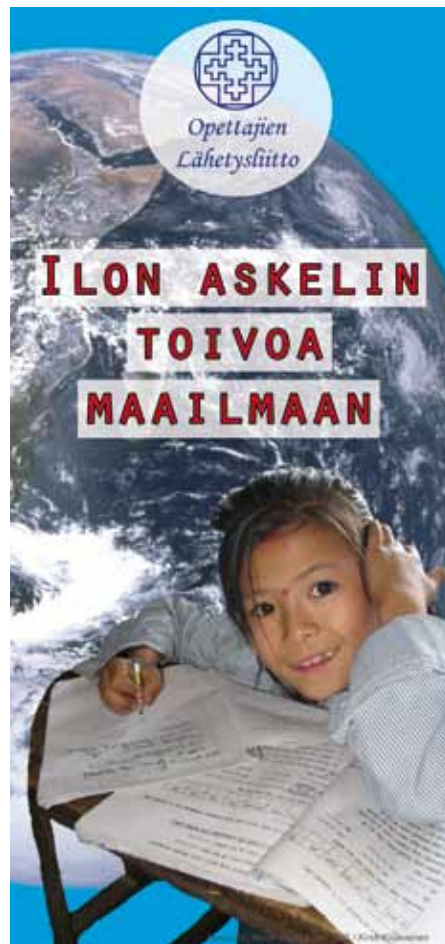
arvokas. Kaikilla maailman lapsilla tulisi olla oikeus hyvään opetukseen. Koulunkäynnin mahdollisuus kehitysmaissa ei kuitenkaan ole vielä itsestäänselvyys. Koulutus on erityisen tärkeää tasa-arvon lisäämiseksi ja ihmisoikeuksien vahvistamiseksi. Opettajia tarvitaan koulutuksen kehittämisessä eri puolilla maailmaa.”

Näin määrittelemme tehtävämme nettisivullamme. Sieltä löytyvät myös kevään tapahtumat ja ensi syksyn tapahtumat. Onko sinulle tiedossasi jo syksyn tapahtumia? Laita meille s-postia, niin voimme tiedottaa nettisivuillamme tapahtumasta. Joko muute työtoverisi ovat kuulleet OLL:sta sen toiminnasta?

Tervetuloa Kuopioon Suomen Lähetysseuran lähetysjuhliille. Meillä on siellä myyntipöytä ja rinnakkaistilaisuus. Tapaammeko siellä?

Oikein hyvää kesälomaa teille opettajat, työtämme tukevat järjestöt ja yhteisöt. Rakastava Taivaan Isä teitä kaikkia siunatkoon.

Tuija-Riitta Heiskanen pj

2 | 2018 Opettajien Lähetysliiton jäsenlehti

Toimitus

Postiosoite:
Opettajien Lähetysliitto
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
sähköposti:
toimisto@opettajienlahetyliitto.fi

Päätoimittaja

pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Toimitussihteeri

Hanna Tamminen

Taitto

Viljan media-aitta, Vilja Pyly

Toimituskunta

seurakuntapastori Tuija-Riitta Heiskanen
opettaja Liisa Filppu
opettaja Hannele Moisio
tutkija Kreetta Niemi
opettaja Hanna Rahkiola-Partanen
opettaja Sirkku-Maria Tommola

Maan ääriin ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Jäsenmaksu oikeuttaa lehden vuosikertaan.

Etukannen kuva

Päivi Repo
”Albertilla on hymy herkässä, autossa hän kuuntelee klassista musiikkia.”

Takakannen kuva

Arja Tuomala

Opettajien Lähetysliitto ry.

Suomen Lähetysseuran yhteisöjäsen,
perustettu vuonna 1913
Jäseniä 1896 (1.1.2017)

Tilit

Danske Bank FI57 80001600551148
Nordea FI89 11465000066730

Hallituksen pj.

Tuija-Riitta Heiskanen

Toimisto

Toiminnanjohtaja Hanna Tamminen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
Kotisivun osoite
www.opettajienlahetyliitto.fi

Facebook

www.facebook.com/
opettajienlahetyliitto

Kirjapaino

Kirjapaino Hermes,
Tampere

TUNNELMIA VALONA -OPISKELIJALEIRILTÄ

Leiri järjestettiin yhteistyössä SKOL:in ja Cristikan kanssa Päiväkummun kurssikeskuksessa Orivedellä pääsiäisen jälkeisenä viikonloppuna. Opettajaksi opiskelevia oli saapunut eri paikkakunnilta eri puolilta Suomea viettämään mukavaa viikonloppua. Ohjelmassa mm. Saija

Mäenpää kertoi Suomen Kristillisestä Opettajaliitosta SKOL:ista ja Tampereen seurakuntien ja oppilaitosten välisestä yhteistyöstä, Pirjo Malkamäki esitteli Opettajien Lähetysliiton toimintaa ja kertoi syksyisestä Nepalin kummimatkastaan kuvin ja sanoin ja Kristian Isotalo ja Satu Majava näyt-

tivät tekemänsä Kuuroille korville – elokuvan Etiopiasta. Ohjelmassa oli lisäksi mm. tutustumista, ulkoilua, saunomista ja hartaushetkiä. Opiskelijaleirejä järjestetään mahdollisesti tulevaisuudessakin OLL:n, SKOL:n ja Cristikan yhteistyönä.

Pirjo Malkamäki kertomassa Nepalista

VUOSIKOKOUS JALASJÄRVELLÄ

Opettajien Lähetysliiton vuosikokousjärjestelyistä vastasi tänä vuonna hallituksen jäsen Timo Virtanen yhteistyössä Jalasjärven seurakunnan kanssa. Osa osallistujista lähti matkaan toimistolta pikkubussilla, osa tuli omin autoin. Opettajien lähetyspyhän saarnassa Tuija-Riitta Heiskanen haastatteli Päivi Anttilaa. Jalasjärven seurakunnan järjestämällä lähetytlounaalla tarjoiltiin herkullista lohikeittoa Jalasjärven musiikkiopiston oppilaiden soittaessa samalla suloisia sävelmiä eri soittimin. Etiopiasta Suomeen palannut nimikkolähettiläs Päivi Anttila kertoi kuulumisia Etiopiasta ja OLL:n puheenjohtaja Tuija-Riitta Heiskanen esitteli Opettajien Lähetysliittoa.

Lounaan jälkeiseen vuosikokoukseen osallistui 17 henkilöä. Kokouksessa käsiteltiin toimintakertomus ja tilinpäätös sekä valittiin Tuija-Riitta Heiskanen jatkamaan puheenjohtajana vuodeksi eteenpäin. Opettajien Lähetysliiton taloudellinen tilanne on

tällä hetkellä hyvä - vaikkakin jäsenmäärä ja kalenterimyynti ovat vuosien varrella vähentyneet, niin testamenttien kautta saatu sijoitusomaisuus on ollut tuottoisaa. Jatkossa tärkeänä tavoitteena pysyy uusien jäsenien mukaan saaminen ja toimintaan innostaminen. Tuki lähetystyölle Suomen Lähetysseuran kautta halutaan pitää vähintäänkin samalla tasolla kuin nyt. Vuonna 2017 lähetystyöhön annettu

summa oli yli 40 000 euroa. Vuosikokouksessa esiteltiin myös ehdotus uusiksi säännöiksi, joiden käyttöön otosta päätetään seuraavassa vuosikokouksessa keväällä 2019. Uusissa säännöissä on pieniä määritelmällisiä muutoksia ja tarkennuksia vanhoihin verrattuna, mutta pääosin säännöt ovat uudessa ehdotuksessa sisällön puolesta ennallaan.

Hanna Tamminen

Etiopiasta Suomeen palannut nimikkolähettiläs Päivi Anttila kertoi kuulumisia Etiopiasta sunnuntaina 29.4.2018 Jalasjärvellä.

Hallitus kokoontui vuosikokouksen jälkeen, paikalla oli 9 hallituksen jäsentä. Edessä vas. Marjatta Vauhkonen, Ritva Moisio, Anne Kovanen ja Seija Kuisma. Takana vas. Paula Katajamäki, Hanna Rahkiola-Partanen, Timo Virtanen, Ulpu Siponen, Tuija-Riitta Heiskanen (pj.).

KIELITYÖ EDISTYY

Työmme lua-kansan parissa Naanin vuoristokylissä on monin tavoin mielenkiintoista ja monipuolista: siihen kuuluu niin seurakunta-, musiikki- kuin kielityötä. Työajan jakaminen tasapuolisesti näiden kolmen osa-alueen kesken on käytännössä kuitenkin melko haasteellista. Seurakunta- ja musiikkityön osuudet vievät nimittäin usein suunniteltua enemmän työ-aikaa, jolloin kielityöhön varattu aika jää vastaavasti vähemmälle. Tällä hetkellä luan kielityö on kuitenkin tehnyt selkeän harppauksen eteenpäin – olemme saaneet valmiiksi ensimmäisen version luan kirjoitusasusta

ja sen myötä ensimmäiset luankieliset lukutaitokirjaset! Luan kirjakielen luominen ei ole kuitenkaan ollut aivan ongelmaton. Luan kielen puhujat ovat itse halunneet käyttää kirjoittamiseen thain kielen aakkostoa, vaikka luan kieli ei ole millään tavoin thain sukulaiskieli. Luan kielestä esimerkiksi puuttuvat toonit eli sanojen sävelkulut, jotka ovat thain kielessä hyvin oleellisia. Lisäksi luan kielessä on paljon sellaisia äänteitä, konsonantteja ja diftongeja, joita ei löydy thain kielestä laisinkaan. Näiden erilaisten äänteiden kirjoitusasun löytäminen onkin vaatinut aikaa, kypsymistä ja luovuutta. Toiveemme on, että tämä uusi luan aakkosto voisi tulevaisuudessa auttaa monia lukutaidottomia luankielen puhujia oppimaan lukemaan omalla äidinkielellään – osaltaan lukemista ainakin helpottavat monet tutut thailaakkoset.

Vanhoja ja uusia tuttavuuksia

Helmikuun puolivälissä osallistuimme Lähetysseuran vuosittaisille työntekijäpäiville, jotka järjestettiin täl-

lä kerta täällä Thaimaassa Rayongin kaupungissa. Tänä vuonna työntekijäpäivät olivat kuitenkin poikkeuksellisen merkittävät ja suuret, koska samoille päville osallistui Lähetysseuran työntekijöitä perheineen niin Kaakkois-Aasiasta, kiinankielisistä maista kuin Papua-Uudesta-Guineastakin saakka. Lisäksi päivien antia rikastuttivat myös Suomen kotimaantoimistosta tulleet edustajat. Päivien aikana saimme käydä monia antoisia ja mielenkiintoisia keskusteluja niin virallisissa kokouksissa kuin vapaa-ajallakin. Yli kolmenkymmenen hengen ryhmästä löytyikin monia mielenkiintoisia, niin uusia kuin vanhoja tuttavuuksia. Erityisen hienoa perheellemme oli myös saada tavata vanhoja lähettikollegoja Papua-Uudesta-Guineasta sekä päivittää heidän kanssaan kuulumisia puolin ja toisin seitsemän vuoden tauon jälkeen.

**Lämpimin terveisin,
Riikka-Maria, Tomas,
Matias ja Ella**

Työntekijätapaamisessa.

Ensimmäiset luankieliset lukutaitokirjaset: Jeesus tynnyttää myrskyn sekä Vastakohtia. Kuvaaja Riikka-Maria Kolkka

Joulujuhlajumalanpalvelus Napongin kylässä 30.12.2017.

ALBERT JOHANNES MOSIME, BOTSWANA

Synnyin 10. huhtikuuta vuonna 1983 Ramotswassa. Se on noin 45 kilometriä Botswanan pääkaupungista Gaboronesta. Olen koko nimeltäni Albert Johannes Mosime.

Kävin alakoulun Magopanessa ja yläasteen Ramotswan yläasteella. Sitten menin Kagisoon O-levelsejä varten. Kaikki nämä koulut sijaitsevat Ramotswassa. Osallistuin terveysopin opintoihin Boitekanelon opistossa ja sitten menin opiskelemaan äänitekniikon opintoja Limkokwingin yliopistoon Botswanaan.

Perheeseeni kuuluu 6 lasta, kolme tyttöä ja kolme poikaa. Yksinhuoltajaäiti kasvatti meidät. Olen itse neljänneksi vanhin. Harrastukseni ovat musiikki yleensä, musiikin säveltäminen ja äänittäminen, miksaus jne. Musiikin lisäksi harrastuksiani ovat lento- ja jalkapallo.

ELCB on perheeni

Kristittynä oleminen merkitsee, että hyväksyy kaikki rotuun ja ihonväriin katsomatta. Se merkitsee avointa ja suurta sydäntä. Se merkitsee, että

elämme sellaista elämää kuin Kristus haluaisi, tunnustaen puuttemme ja koettaen parantaa ne.

Botswanan luterilainen kirkko, ELCB, on kuin perhe minulle, kirkko tarvitsee ihmisiä, jotka haluavat palvella Jumalaa täydestä sydämeästään. Suhteeni kirkon johtoon on hyvä ja olen hyvä puhumaan kaikista asioista piispan, pääsihteerin, rahastonhoitajan ja muiden kanssa. He antavat minun sanoa mielipiteeni useimmiten.

Musiikki Botswanan luterilaisessa kirkossa

Tahtoisin nähdä kirkon, joka laulaa kauniita lauluja, ja että ne sopisivat tähän aikaan ja ympäristöön ja joka rohkaisee voluntaareja ja tukee sitä. Haluan kokeilla kaikkia mahdollisia aktiviteetteja, jotta saavuttaisin tämän lopputuloksen.

Musiikin taso Botswanan kirkossa on mielestäni matalalla ja sitä pitää vahvistaa ja uudistaa. Musiikkikasvatus on tarpeen, jotta kirkon musiikkikasvatuksen taso saataisiin nostettua. Sain Lähetyssseuran stipendin 2014.

Opintoni tulivat päätökseen heinäkuussa 2017. Tein musiikkitekniikon diplomin paikallisessa Limkokwingin yliopistossa. Sain hyvän ja täyden tuen Lähetyssseuralta. Minulla ei ole ollut mitään vaikeuksia ja olen kiitollinen saamastani tuesta. Haluaisin jatkaa opintojani, koska olen huomannut, että minulla olisi paljon oppimista kokeneilta ääniteknikoilta.

”Suunnittelen perustavani kirkkoomme äänitysstudion, joka voisi olla tapa kerätä varoja kirkon työlle ja haaveilen myös kirkosta, joka pitäisi huolta kaikista pastoreistaan. Haaveilen auttavani siinä, että kirkkoni elpyisi taloudellisesti.

Luther Rose Studios

Nyt Albertin unelma toteutuu: Hän johtaa Lähetyssseuran rahoittamaa musiikkistudiohanketta tänä vuonna alkavan uuden projektin avulla. Huhtikuun loppuun mennessä avattavan studion nimeksi tulee Luther Rose Studios. Se huolehtii musiikkiin, liturgiaan, radioon ja AV-asioihin liittyvistä asioista. Studio sijaitsee fyy-

sisesti Woodpeckerissä, Botswanan Gaboronessa. Studion tavoitteena on myös virkistää laitoksen aktiviteetteja. Woodpecker on hiljainen paikka ja kuorot ovat aiemminkin äänittäneet sen kappelissa. Tarkoituksena on, että taltioidaan saarnoja ja erilaisia puheita, kuorojen esityksiä ja lasten laulua. Niinpä se palvelee ihan kaikkia kirkon osastoja ja kaikkia ikäryhmiä. Äänitysstudion avulla vahvistetaan kaupallisuuden, kasvatuksellisuuden ja dokumentaation näkökulmaa. Tulevaisuudessa haaveena on laajentaa tämä Luther Rose Studios täydeksi mediastudioksi, jossa onnistuisi videointi ja graafinen suunnittelu.

Albert Mosime jakaa haaveitaan ja suunnitelmiaan uusille Botswanan läheteille Tiina Harjulle ja Veikko Huhdalle ELCB:n hankepalaverissa Woodpeckerissä helmikuun lopulla 2018. Tiina saapui HR-asiantuntijaksi ja Veikko taloudelliseksi neuvonantajaksi kahden vuoden pestiin kirkon tueksi. Lähetyssseuran työ alkoi Botswanassa vuonna 1972.

Kuvat Päivi Repo

Gaboronessa olevan katedraalin musiikki ja äänentoisto on Albertin vastuulla sunnuntaisin.

Tulevaisuuden suunnitelmia tekemässä ovat tässä Albert, kirjanpitäjä Bethuel Francistownin Tsholofelongista ja Masasi-hankkeesta sekä Kangin lääninrovasti Onalenna Kaartze. ELCB-Felm -hankepalaveriin kokoonnutaan yleensä kahdesti vuodessa.

YLÖJÄRVEN SEURAKUNNAN MISSIOPAJAN MATKA LONTOOSEEN

Faktat:

Missiopaja on Ylöjärven seurakunnan nuorisotyön ja lähetystyön yhteinen työmuoto, joka on kokoontunut kuluneen talven ajan yhteen lähetystyön merkeissä. Lontoon matka oli tutustumismatka käytännön lähetystyöhön. Matkalle osallistui 9 nuorta sekä 4 ohjaajaa, joista 2 oli vapaaehtoisia seurakuntalaisia. Matkan ajankohta oli pe 27.4. – ti 1.5. Ohessa on nuorten kirjoittama päiväkirjamuotoinen teksti matkastamme.

Perjantai – lauantai

Brittiläisten perhosten lennellsä vatsanpohjassa saavuimme Lontooseen. Matkustamisesta väsyneissä mielissämme pilkahteli kuitenkin varovaisen innostunut sukellus lähetystyön maailmaan. Me kaikki olimme astumassa itsellemme ennestään tuntemattomaan, mutta kiehtovaan maailmaan.

Saavuttuamme perille määränpäähämme teimme itsellemme tutuksi matkan kuluessa hyvin monipuoliseksi osoittautuneen parin korttelin pituisen välimatkan Earl's Courtin metropysäkin ja hotellimme välillä. Ruokaa kyseiseltä kadulta etsiessämme alistuimme kultaisen M(äkkäri):n valtaan. Kahden tähden hotelli yllätti positiivisesti: lakanat olivat paikoillaan ja teenkeitinkin porisi jokaisessa huoneessa.

Lauantaina oli pilvinen päivä, mutta mieleemme muuttui heti aurinkoisemmaksi, kun näimme Tower Bridgen ikonisen sillan. Emme olleet suinkaan ainoita turisteja ja Tower Hillsin kaupat tulivat tutuiksi. Vierailimme myös Lontoon National Portrait Gallery -taidemuseossa, jossa tutustuimme yhteistuumiin raamatun aiheista tehtyihin upeisiin maalauksiin. Kultaisin reunuksin kehystettyjen taulujen äärellä meillä oli tilaisuus palauttaa mieliimme pysäyttäviä raa-

matun kertomuksia uudella tavalla kuvattuna.

Pääkohteemme lauantaina oli rakennus, jota koristi siniristilippu, olimme saapuneet Merimieskirkolle. Merkkarilla(merimieskirkolla) meille kerrottiin sen toiminnasta, saimme perisuomalaista nakkikeittoa ja tunnelma oli kuin liekehtivä juhannuskokko. Järjestimme lapsille vappuisia askartelupajoja. Huomioitavaa lasten ilossa on, että se tarttuu. Täten hymy oli herkässä, kun keskustelimme ulkosuomalaisen kanssa esimerkiksi Lontoossa asumisesta ja koti-ikävästä. Illan tullen pääsimme seuraamaan varsin suomalaista vappujuhlaa, mutta tällä kertaa keskellä Lontoota.

Saimme jokaisena aamuna matkan vetäjiltä päivän aiheeseen liittyvän pohdintatehtävän, jonka avulla oli tarkoitus soveltaa matkan tutustumiskohteissa syntyneitä ajatuksia omaan elämäämme. Lauantaipäivän pohdintatehtävä oli oman elämän yhdistämisen Yläkerran Isännän suunnitelmiin.

Sunnuntai

Aamulla lähdimme virkein mielin ihanan aamupalan jälkeen etsiytymään kohti Holy Trinity Brompton Churchiä. Matkan aikana pysähdyimme ihailemaan kirsikkapuita ja vietimme mahtavan ryhmäytymishetken. Tämän jälkeen suuntasimme kohti Victoria ja Albert -museota. Siellä näimme henkeäsalpaavia reliikkejä historiasta.

Museon jälkeen kulman takana hämmötti HTB-kirkko, jossa meidät otettiin erittäin ystävällisesti vastaan. Meille tuntemattomien englantilaisten välittömyys ja kohteliaisuus tekivät meihin suuren vaikutuksen. Kyseessä oli uuden hengellisen elämän saanut aiemmin hyvin hiljainen paikallinen anglikaaninen seurakunta. Seurakunnan kaksikerroksinen vanha ja historiallinen kirkkorakennus täyttyi

viimeistä tuolia myöten neljän sunnuntaimessun ajaksi. Klo 11 alkavan messun aikana kuulimme suorastaan pysäyttävää laulua, soittoa ja mieltä avaavia puheita. Siellä totisesti pystyi tuntemaan jokaisen ihmisen ylistyksen heidän Herraansa kohtaan. Monet meistä sanoivat tietävänsä, mistä hänet löytäisi sunnuntaisin jos tulisi Lontooseen muutettua.

Pikaisen ruokailun jälkeen suuntasimme Speaker's Cornerille, jossa tapasimme lähetysjärjestö Operaatio Mobilisaation Lontoon tiimin johtajan Mark Handleyn. Mark esitteli meille lontoolaisen Hyde Park -puiston kulmaan viikoittain kokoontuvan intohimoisen oman asiansa puolesta puhuvien joukon. Saimme seurata paikan päällä kristittyjen ja muslimien kiivasta debattia omien uskontojensa ja aatteidensa puolesta. Mark antoi tehtäväksemme seurata sivusta näitä keskusteluja ja tukea kristittyjä puhujia rukouksin. Rohkeimmat meistä pääsivät myöskin keskustelemaan paikallisten kanssa. Kokemus oli mielenkiintoinen ja silmiä avartava.

Tämän jälkeen jatkoimme OM:n työhön tutustumista kuunnellen Markin kertomusta siitä, millaista on tehdä lähetystyötä keskellä Lontoon miljoonakaupunkia eri kansalaisuuksien parissa. Meidät yllätti se, miten lähelle Lontoossa muut uskonnot tulevat. Monet seurakunnat tekevätkin työtä nimenomaan maahanmuuttajia tavoittaen, mikä edellyttää paikallisseurakunnilta hyvin lähetyskeskeistä työotetta ja -näkyä. Mark kertoi meille myös heidän työstään katuevangelioinnin parissa, mikä sai meidät suuresti kunnioittamaan ja arvostamaan lähetystyöntekijöiden viisautta ja rohkeutta. Meille esittäytyi myös egyptiläinen perhe, joka johtaa erästä hiljattain syntynyttä ja vähitellen kasvavaa arabi-kristittyjen yhteisöä. Yhteisen iltapäivämme jälkeen Mark

saattoi meidät matkaan hotellille, jossa kävimme läpi päivän asioita ja lopetimme päivän hymyssä suin!

Maanantai 30.4.2018

Heräsimme maanantaina sateiseen aamuun Lontoon Earl's Courtissa. Aamupala maittoi hyvin ja sitä pitikin tankata, koska tiedossa oli pitkä päivä. Päivän aluksi ohjaajamme Johanna piti raamattupiirin, joka käsitteli avioliittoa, rakkautta ja tasa-arvoa. Raamattupiiri oli todella ajatuksia herättävä ja selvensi paljon raamatun käsitystä avioliitosta ja rakkaudesta.

Seuraavaksi oli vuorossa Piccadilly Circus josta saimme lähteä pienemmissä ryhmissä tutkimaan Lontoon ydinkeskustaan. Jokaisella ryhmällä oli erilaiset reitit ja päivän kulut, mutta suurimmalle osalle porukasta päivä tarkoitti shoppailua. Yhteinen kohde jokaiselle oli Hamley'sin kuusikerroksinen lelukauppa, joka oli varmasti jokaisen leikkimielisen ihmisen unelmapaikka! Matkamme

miespuoliset henkilöt olivat suunnanneet Sherlock Holmesin kotikulmille Baker Streetille.

Illalla tapasimme illallisvieraamme oman seurakuntamme eläköityneen nimikkolähetin Maritta(Pipa) Taylorin sekä hänen miehensä Michaelin ja lähdimme kohti intialaista ravintolaa. Herkullista ruokailua siivittivät pariskunnan huikeat tarinat elämäkokemuksistansa lähetystyön parissa. Illallisen ohella käyty keskustelu antoi meille paljon mietteitä sekä toi paljon uutta lämpöä sydämiimme. Suurimman vaikutuksen teki avioparin yhteinen ja avoin usko sekä rakkaus lähetystyöhön, jolle he olivat elämänsä käsin kosketeltavan pyyteettömästi antaneet. Pipa kertoi seurakuntien syntymisestä aasialaisten maahanmuuttajien parissa ja Michael kertoi työstään katuevankelistana sekä palvelutehtävästään kodittomien ruokkimisessa. Päivä päättyi sekä väsyneiden että onnellisten reissulaisten iltarukoukseen metrossa.

Tiistai 1.5.2018

Tiistaina heräsimme normaalia aikaisemmin suunnaten kohti Heathrown lentokenttää. Ensimmäistä kertaa koko reissun aikana aurinkokin näyttyi. Fiilikset olivat väsyneet sekä haikeanonnelliset. Vaikka Lontoo oli huikea, oli mukavaa päästä kotia kohti. Lentokone tarjosi upean lentokemuksen kaikkein turbulensseineen sekä ilmaisine leffoineen.

Bussimatalla jaoimme viimeiset ajatukset reissusta ennen kuin pääsimme takaisin Ylöjärven srk-keskukselle. Päällimmäisenä huulillamme oli kiitollisuus ja aroin sanoin kuiskatut lähetystyön sävyttämät tulevaisuuden haaveet ja unelmat. Aika näyttää, mihin Jumala kutakin meistä kuljettaa. Omalle matkallemme toivomme samanlaista rohkeutta, iloa ja sydämen nöyryyttä, kuin mitä näimme lontoolaisilla lähetystyöntekijäystävillämme olevan

Teksti: Johanna Kivimäki

Ryhmäkuva Lontoossa kirsikkapuiden alla.

POIKKEUKSELLISTA ELÄMÄÄ

Kuten Suomessakin on uutisoitu, levottomuudet Etiopiassa ovat yhä jatkuneet ja maahan palautettiin poikkeustila. Tilannetta saadaan ehkä rauhoitettua taas joksikin aikaa, mutta eri osapuolien pitäisi sopia miten maata hoidetaan. Viimeisen parin vuoden aikana matkustusrajoitukset ovat vaikuttaneet töihimme, mutta ihmeesti asioita on kuitenkin saatu vietyä eteenpäin.

Omiin johtajiin luotetaan – Seuran stipendiaatit luovat uskoa tulevaisuuteen

Hommat alkavat toimia kunnolla uusien kirkon yhteyteen tulevien ryhmien parissa vasta sitten, kun he saavat kirkollisia johtajia omasta keskuudestaan. Heillä on hallinnassa kieli, kulttuuri ja ihmissuhdeverkostot. Onnistuimme järjestämään Lähetysseuran stipendiohjelman avulla kaksi mandsaa ja yhden me'enin Mizan Teferin ja Jimman synodeissa pappiskoulutukseen. Heistä tulee ryhmiensä ensimmäiset papit alueilleen! Prosesi piti sisällään kaikenlaista: seurakuntien vanhemmistojen kokouksia, juoksupoikien välittämiä puhelupyntöjä seuduille, joilla puhelinverkko ei toimi, kaupungin ainoan kopiokoneen omistajan etsimistä, generaattorien käynnistystä, niin lähetin kuin stipendiaattienkin juoksuaskeleita tarvittavien allekirjoitusten saamiseksi synodien johtajilta ja vielä sähkökkää

toimintaa Lähetysseuran toimistossa, jotta asiat saatiin pakettiin ennen vuodenvaihdetta. Eikä moni varmaan arvaisi, että ihan normaali kurssirahojen siirto Helsingistä Mekane Yesus-kirkon keskuustoimiston kautta synodeille ja sieltä raamattukouluille vaati pari kuukautta sekä meidän että papereiden pyörimistä byrokraatian rattaissa. Mutta nyt kaikki kolme stipendiaattia ovat opinnoissaan kiinni ja heidän kotiseurakuntansa ovat sitoutuneet palkkaamaan heidät opintojen loputtua.

Haasteellista on opiskelu Etiopiassa: Me'en-stipendiaatin Desalegn Lutan kotiseudulla naapuri-kansan, surmien, hyökkäyksessä vietiin ensin hänen äitinsä kyntöhärkä ja seuraavassa iskussa hänen omansa. Viime puhelussa kuulumme myös kolmen me'enin kuolleen. Karjavarkaudet ovat seudulla yleisiä ja Desalegn toteasi hetken asiaa pohdittuaan, että opintojen katkaiseminen ja kotiinpaluu eivät tilannetta auttaisi. Onneksi muut veljet huolehtivat äidistä. Desalegn toivoo valmistuttuaan voivansa tehdä evankelioimistyötä myös Surmaryhmän parissa. Jimman yliopistossa insinööriksi opiskeleva mandsa-ryhmään kuuluva Ebenezer (vas.) puolestaan soitti hätäntyneenä, että kaikki opiskelijat oli hädätetty kampukselta levottomuuksien vuoksi ja kaukaa Sailemista tulleet pojat jäivät ilman yösiijaa, ruokaa ja vaihtovaatteita. Onneksi matkamme osui tuolle alueelle

ja saatoimme auttaa. Gomaro-kaveria autettiin tietenkin myös. Kahden viikon jälkeen yliopisto taas avattiin.

Kirkkorakennuksen kohtalo

Keskustelimme Yekin Rovastikunnan johtajan Azenneben ja Yerin seurakunnan vanhimman, Chab-kansaan kuuluvan Yosefin kanssa chabien kirkosta, joka kaipaa kunnostusta. Mikä neuvoksi, sillä ryhmä on pieni ja aikuiset miehet ovat edelleen vangittuina? Seurakunnan tukipilarit, rouvat Aster ja Shaina, ovat tehneet parhaansa, mutta rakennushommiin tarvitaan apua. Ensihätään tarvittaisiin hiekkaa, kiviä ja puuta. Juttelimme chab-nuorten kanssa, he lupaavat tuoda tarvittavat puut metsästä. Lähistöllä olevan siirtolaisten perustaman Mekane Yesus-kirkon vanhemmisto lupaa, että heidän jäsenistönsä voi kantaa paikalle tarvittavat kivet yhdessä chabien kanssa. Hiekan hankintaan voitaisiin saada tuki Suomesta PIMM-ohjelmamme kautta ja rovastikunnan johtaja lupaa järjestää ammattimiehen neuvomaan. Tämähän näyttäisi hyvältä! Ja alkuun kaikki sujuu kuin suunnitellusti, mutta jo ennen kuin päästiin tositoimiin, tulee lisää muuttujia ja epävarmuustekijöitä. Maan tilanne saa epäluuloiseksi ja vanhat kysymykset ja kaunat nousevat taas esiin. Kuka hyötyy mistäkin ja miten? Asiat mutkistuvat ja kirkko rapistuu. On etsittävä uusia keinoja rakentaa sopua ja kirkkoa.

Kristillinen yhteisvastuu –komitea (Committee of Mutual Christian Responsibility)

Mekane Yesus-kirkon ja synodin johtajat sekä yhteistyökumppanit kokoontuvat vuosittain pohtimaan yhteisiä asioita. Kirsi valittiin viime vuonna kyseisen kokouksen järjestelykomiteaan kolmivuotiskaudelle. Komitea on viisihenkinen ja yksi jäsenistä on kirkon presidentti pastori Yonas Yigezu. Helmikuussa pidettyyn CMCR-kokoukseen saapui 34

kirkon yhteistyökumppanien edustajaa eri puolilta maailmaa. Valitettavasti osa synodien presidenteistä ei rauhottomuuksien vuoksi päässyt ajoissa paikalle. Teemana kokouksessa oli ”Rakastavan huolenpidon siunaus” ja siellä käsiteltiin mm. vanhusen tilannetta eri maissa ja kirkon roolia yhteyden luomisessa. Ristolla oli kokouksessa kaksi raamattutuntia, joissa pääsi luontevasti esittelemään syrjittyjen parissa tehtävää työtä. Vähemmistöjen tilanne olikin monille yhteistyökumppaneille uusi asia ja avasi marginalisoinnin mekanismeja myös tästä näkökulmasta.

Osallistuimme pari vuotta sitten Varsovassa konferenssiin (ICES), jos-

sa Kirsillä oli mandsa-aiheinen esitelmä työpajassa, joka käsitteli marginalisoitujen tilannetta Etiopiassa. Antropologien ja kielitieteilijöiden ryhmä päätti laajentaa esityksiään ja niistä julkaistiin nyt kirja nimeltään

The state of status groups in Ethiopia, Minorities between marginalization and integration (Ed. Susanne Epple). Artikkeleita on 12 ja joista siis yksi Kirsin. Lisäksi alkusanoissa on maininta aloittamastamme Mekane Yesuskirkon vähemmistöfoorum-työmuodosta. Luimme aikanaan ahkerasti edellistä kokonaiskatsausta Living on the Edge (2001). Tuntui mukavalta, kun tuon kirjan toinen toimittaja, Dena Freeman, teki tähän uuteen ko-

konaisuuteen saatesanat.

Koska Kirsi on nyt esitellyt artikkeleissaan marginalisoitujen asiaa sekä tässä ”maallisessa” että jo aiemmin kirkollisessa teoksessa, voidaan todeta, että työsuunnitelmaan sisältyvä kansainvälinen akateeminen vaikuttaminen on edennyt yllättävän kattavasti.

Kirsi ja Risto

Rukousaiheet:

- Ettei tilanne Etiopiassa kärjistyisi
- Voimia kolmelle stipendiaatille opintoihin ja elämään
- Viisautta Chab-yhteistyön kaikille vastuunkantajille

MACO OEYN JA MENARD MPONDAN MATKA BENINIIN

Maco Oey ja Menard Mponda valittiin keväälle 2018 Beniniin Villa Karon suomalais-afrikkalaiseen kulttuurikeskuksen taiteilijaresidenssiin. Maco Oey ja Menard Mpondan tarkoitus oli kiertää paikallisia kouluja maaliskuun huhtikuussa ja pitää lapsille kouluissa musiikkityöpajoja, sekä tehdä paikallisten muusikoiden kanssa yhteistyössä musiikkia.

Yllättäen matkan alussa Menardin lähiomainen kuoli ja Menard joutui keskeyttämään Beninin matkan ja lähti Tansaniaan hautajaisiin.

Maco Oey jäi yksin kiertelemään, tutustumaan kouluihin ja piti musiikkityöpajoja lapsille. Työ kouluissa oli haastavaa, koska julkisissa kouluissa opettajat olivat lakossa. Vanhemmat kuitenkin usein lähettivät lapset kouluun joka päivä, koska he toivoivat ihmettä, että opettajat olisivat tulleet takaisin kouluun ja lapsilla pysyisivät arkiset rytmit.

Usein kouluissa oli vain rehtori ai-noana opetushenkilönä paikalla.

Lapset olivat erittäin mielissään ja innostuneita, kun Maco piti musiikki-

työpajoja. Lasten turhautuminen siihen, että kouluissa ei saanut päivittäin säännöllistä opetusta oli käsin kosketeltavaa.

Työpajat olivat samanlaisia mitä Suomessakin Maco ja Menard ovat pitäneet. Ennen matkaa moni kyseli, mitä meillä on annettavaa paikallisille lapsille?

Yleensä mielikuva on, että kaikki afrikkalaiset ovat hyviä soittajia, taitavia tanssijoita jne. Näin usein onkin, mutta paikallisten informaatio oli, että kouluissa ei opeteta musiikkia. Ainoastaan silloin, kun kouluissa on juhlia, tehdään tanssi- ja musiikkiesityksiä.

Se, mitä pystyin antamaan, oli nimenomaan miten pedagogisesti voidaan tuottaa iloa, yhteisöllisyyttä ja miten esim. rumpujen soittoa voidaan teknisesti harjoittaa yhdessä nauttien.

Suurin osa kouluista, joissa kävin, oli julkisia, mutta yksityiset koulut eivät olleet lakossa ja kävin myös yhdessä paikallisessa yksityisessä. Kierrettyjä kouluja oli yhteensä kuusi.

Beninissä voodoo (Vodun) on pääuskonto. Ihmiset saattavat olla esim. kristittyjä tai muslimeja, mutta uskovat myös voodooon. Beninissä uskonto on kuitenkin yksityisasia, jo-

ten uskontojen harjoittajien määrää on vaikea tietää.

Minut kutsuttiin paikalliseen moskeijaan ja kävin tutustumassa heidän rukoushetkeensä. Villa Karon vieressä oli Katolinen kirkko. Kävin siellä palmusunnuntain jumalanpalveluksessa ja messu oli iloinen tapahtuma, täynnä iloitsevia kristittyjä. Tuli mieleen, että koska Afrikasta tulee lähetystyöntekijöitä Eurooppaan julistamaan, että täälläkin täytyisivät kirkot ihmisistä.

Matka Beniniin oli unohtumaton. Se oli muistutus taas siitä, kuinka ihmiset ovat iloisia ja elämänmyönteisiä, vaikka aineelliset tarvikkeet ovat vähäiset, kuinka yhteisöllisyys on voimaannuttavaa ja kuinka tärkeää on tuntea toistemme kulttuuria ja pitää toisistamme huolta - kaikkialla!

Kiitämme Opettajien Lähetysliittoa saamastamme taloudellisesta ja henkisestä tuesta!

Maco Oey ja Menard Mponda

Maco Oey ja Menard Mponda konsertoivat pe 18.5. klo 18 Tampereella Vanhassa kirkossa. Kuvassa Menard opettaa rumpujen soittoa.

OLL-myyntituotteita

Etiopialaiset käsintehty
ruusukortit, ristipistotyö 3 € / kpl
OLL-kynä 2 € / kpl
Painetut kortit 3 kpl / 1 €
Sorminuket 3 kpl / 20 €
(tekijä Helvi Tapanila)

Hintaan lisätään postitusmaksu.

Ruusukorteissa
on kauniit risti-
pistotyöt

Voit tilata alla olevalla kuponilla,
sähköpostitse: toimisto@opettajienlahetysliitto.fi tai puhelimitse: 050-4648300.

Tilauslipuke

Ruusukortit, ristipistotyö		kpl
OLL-kynä		kpl
Sorminuket		3 kpl:n setti

posti-
merkki

Tilaaja

Lähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka

puh.

Opettajien
Lähetysliitto

Hallituskatu 29 A 20

33200 Tampere

Opettajien Lähetysliiton nimikkolähetit ja kohteet 2018

Nimikkolähetit:

Angola

Rantasuomela, Rauno ja Eeva-Liisa

Botswana

Alastalo, Marja

Etiopia

Leikola, Kirsi ja Risto

Tansania

Niiranen-Kilasi, Katri

Thaimaa

Kosonen, Tuula ja Kimmo

Kolkka, Riikka-Maria ja Tomas

Nimikkokohteet:

Etiopia

Habrun ja Legehedaan alueen naisten voimaannuttaminen
(uusi kohde)

Nepal

Ebenezer – raamattukoulu (NEBC)

Pakistan

Peshawarin hiippakunnan lukutaitotyö

Papua-Uusi-Guinea

Raamatunkääntäminen, kristillinen kirjallisuustyö

Sähköpostiosoitteemme kaikille läheteillemme
ovat muotoa: etunimi.sukunimi@felm.org

*Opettajien Lähetysliitto
toivottaa lämmintä ja kaunista kesää!*

